

Posudek konzultanta na rigorózní práci
Mgr. Víta Nevařila na téma
„Postavení obhájce v přípravném řízení“

I. Kandidát předložil rigorózní práci čítající 112 číslovaných stran textu včetně stran úvodních, resumé, seznamu pramenů, abstraktu a klíčových slov. Vlastní text práce činí necelých 100 stran. Přesto je práce rozsahem vyhovující s ohledem na počet znaků. Zvolená problematika je aktuální a v odborné literatuře byla publikována řada příspěvků, které se tématem zabývají, ať již z hlediska teoretického tak i z pohledu praxe, a se kterými autor pracuje. Za cíl práce si vytkl „v první části zkoumat přípravné řízení, tak aby byl na vývoji (...) trestního řádu explikován účel přípravného řízení, byly popsány jednotlivé formy přípravného řízení a vysvětlen průběh přípravného řízení. To vše optikou obhajoby“. Následně je v úvodu popsáno, čemu se věnuje druhá a třetí část práce. Budiž hned v úvodu posudku předestřeno, že se autorovi podařilo tento cíl naplnit jen částečně. Hlavní nedostatek práce spočívá totiž v tom, že onou slibovanou „optikou obhajoby“ příliš práce neoplývá, a to i přes to, že konzultant rigorozantovi doporučil poměrně jednoznačně, aby v tomto směru na práci ještě pracoval. K částečné nápravě přeci jen došlo, i když bylo patrně vhodné toto více akcentovat v názvech kapitol a promítnout tento důraz i do úvodu.

II. Obsah práce tvoří tři části, přičemž každá z těchto částí je dále členěna až na úroveň třetího řádu. V části přípravné řízení je věnována pozornost vývoji právní úpravy, zejména v části 1.1. i s důrazem na právo na obhajobu a jeho jednotlivé komponenty. Bohužel, od str. 19 je zřejmý odklon od tématu a autor prezentuje učebnicové poznatky na téma přípravné řízení, aniž by se na téma obhajoby dále koncentroval. Naštěstí tu a tam jsou uvedeny aktuální výkladové problémy praxe (např. právo na právní pomoc

advokátem při podání vysvětlení – str. 26; použití svědeckých výpovědí při změně právní kvalifikace, která odůvodňuje užití jiné formy přípravného řízení v poznámce pod čarou na str. 35), ale nedotažené do potřebné hloubky. Obdobné výtky lze zopakovat i ve vztahu k části II. (základní zásady). Nadbytečné výklady základních zásad, které nejsou specifikovány s ohledem na téma práce, práci zatěžují balastem a vyvolávají otázku „proč?“. Opět i v této části lze nalézt slabý odraz tématu (např. na str. 55, 66 a jinde). Opět i zde jsou některé důležité myšlenky vtěleny nepochopitelně do poznámky pod čarou. Snad jen třetí část práce je typická pro zvolené téma. V této části nalezneme řadu podnětů k zamyšlení (např. povinnost mlčenlivosti obviněného advokáta – str. 80). Škoda jen, že autor vesměs prezentuje názory jiných, aniž by zaujímal své vlastní. Je nepochybné, že pracoval s poměrně rozsáhlým okruhem pramenů, že z nich načerpal potřebné znalosti a v problematice se zorientoval. Nastřádané poznatky však nedokáže patřičně zúročit. Rozvržení práce je sice logické a přehledné, ale chybí podstatnější zaměření na obhajobu. Práce jako celek je přijatelným zpracováním tématu.

III. Práce se řadí mezi práce nižší úrovně, a to zejména po stránce obsahové, výtky lze mít i k formě (např. str. 27). Autor v zásadě správně, avšak až v zatěžujícím rozsahu cituje odbornou literaturu. Seznam pramenů odpovídá, cizojazyčné zdroje autor nevyužívá. Celkově je patrné, že rigorozant dokáže správně formulovat myšlenky a ve zvolené oblasti se dobře orientuje. Škoda, že nedokázal načerpané poznatky promítnout do práce samotné. O zásadní výhradě k zaměření práce je pojednáno v úvodu posudku. Závěr práce a její úvod je odbyty. Očekával bych v práci více vlastních názorů rigorozanta, očekával bych úvahy de lege ferenda.

Stylisticky a jazykově je práce dobré úrovně, gramatické či pravopisné chyby jsem neobjevil.

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Právo na právní pomoc advokátem ve fázi před zahájením trestního stíhání, popř. po jeho zahájení, jde-li o výslech svědka.

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce ještě splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji lze při určité míře benevolence doporučit k ústní obhajobě.

V Praze dne 13. května 2014

doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.